

Słynni ludzie z dysleksją

Dysleksja nie jest przeszkodą, której nie można pokonać, czasem trudności pomagają nam w drodze do sukcesu. Uczą wytrwałości, konsekwencji, „zmuszają” do szukania nowych metod, sposobów radzenia sobie z naszymi ograniczeniami.

Dysleksja to „przypadłość” z jaką musieli się mierzyć najwięksi i najmądrzejsi, którzy wnieśli ogromny wkład w rozwój nauki, sztuki, medycyny. Są wśród nich słynni artyści estrady, projektanci, architekci, pisarze, sportowcy, prawnicy, lekarze, uczeni, politycy i ludzie biznesu, a oni sami są najlepszym dowodem na to, że sukces jest w zasięgu możliwości, a można go osiągnąć cierpliwością i systematyczną pracą, dzięki wspieraniu talentów, pasji i zainteresowań.

Leonardo da Vinci (1452)

Uważa się, że da Vinci cierpiał na liczne zaburzenia w przyswajaniu wiedzy, w tym na dysleksję i deficyt uwagi. Niektórzy sądzą, że świadczy o tym choćby fakt rozpoczęcia znacznie większej liczby projektów, niż mógł kiedykolwiek ukończyć. Liczne dowody z rękopisów i listów Leonarda potwierdzają diagnozę dysleksji. Podobno pisał w odwrotnym kierunku, z prawej do lewej, w odbiciu lustrzanym. Jest to wspólna cecha wielu leworęcznych dyslektyków. Poza charakterem pisma błędy ortograficzne w rękopisach i dziennikach demonstrują trudności językowe znane cierpiącym na dysleksję. Da Vinci przezwyciężył braki w przyswajaniu wiedzy, kierując swoje talenty twórcze na wizualne przedstawienie własnych myśli. Nikt jeszcze nie dorównał jego twórczej, analitycznej i wizjonerskiej inwencji.

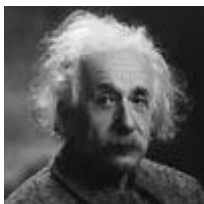
Hans Christian Andersen (1805)

Pisarz duński, autor najpiękniejszych baśni, był dyslektykiem. Nawet jako osoba dorosła nigdy nie nauczył się pisać poprawnie i jego manuskrypty zawierają wiele błędów charakterystycznych dla dysleksji. W jednym z listów pisze o swoim nauczycielu: „Codziennie okazuje mi niechęć, a gdy w niedzielę rano przynoszę mu moje łacińskie ćwiczenia, przy każdym błędzie wstrząsa moją duszą, mówiąc mi najstraszliwsze prawdy. [...] Poprzedniej niedzieli przyniosłem moje zadania, a on, rozgniewany błędami, zawołał: ”Przy maturze dostanie pan pałę za takie zadanie. Sądzi Pan, że jedna litera nic nie znaczy, że to obojętne, czy napisze pan >>e<< czy też >>i<<? [...] Ma pan najbardziej tępy łeb, jaki kiedykolwiek widziałem, i w dodatku jeszcze pan sobie wyobraża, że pan coś wart...”

Tomasz Edison (1847)

Genialny wynalazca, samouk, twórca między innymi: żarówki, fonografu, kineskopu. Nigdy nie przyswoił sobie zasad ortografii, miał też problemy z arytmetyką. W szkole nie mógł sobie poradzić, o czym pisał w pamiętniku. Wspomina: „a ja niemal uwierzyłem, że jestem matosem...”.

Albert Einstein (1879)

Uważany za największego naukowca wszech czasów, autor teorii względności. Bardzo późno zaczął mówić, czytać nauczył się dopiero w wieku 9 lat. Miał też problemy z pisaniem. Ze względu na słabą pamięć z trudem przyswajał wiedzę z różnych dziedzin. Duże braki wiedzy przyczyniły się do tego, że oblał swój pierwszy egzamin na studia. Dwukrotnie stracił pracę nauczyciela z powodu trudności związanych z dysleksją.

Whoopi Goldberg (1955)

Whoopi Goldberg, prawdziwe nazwisko Carolyn Johnson, doskonała amerykańska artystka estradowa, grała również w tak znanych filmach, jak Ghost, Sister Act I and II, Made in America, Jumping Jack Flash, The Color Purple i Star Trek: Generations. Whoopi miała mnóstwo trudności w szkole, ale dopiero w dorosłym życiu dowiedziała się, że cierpi na dysleksję. Pamięta, że kiedy dorastała, nazywano ją tępą i głupią, bo miała problemy z czytaniem. Dla nauczycieli i rodziców nie ulegało wątpliwości, że nie jest ani powolna, ani tępa, ale ma jakieś kłopoty, które nie zostały jeszcze dokładnie zdefiniowane. Pomimo dysleksji Whoopi Goldberg może się pochwalić bardzo udaną karierą filmową i telewizyjną.

Jacek Żakowski (1957)

Znany publicysta prasowy i telewizyjny, laureat wielu nagród dziennikarskich, współtwórca telewizyjnego programu „Tok-Szok”. W jednym z wywiadów wspomina:

„Najgorsza była pierwsza klasa. Siedziałem całe popołudnie w domu z mamą, sylabizując do upadłego – w rezultacie zamiast nauczyć się czytać, uczyłem się czytanki na pamięć. [...] z dyktand stawiano mi z łaski trójczyny. Innym dzieciom wystarczało 15–20 minut na odrobienie lekcji – ja potrzebowałem kilku godzin.

Maciej Kuroń (1960)

Znawca kuchni, autor wielu książek o tematyce kulinarnej. Nauka czytania sprawiała mu dużo problemów, a poziom graficzny pisma poprawił dopiero, gdy zaczął pisać drukowanymi literami. Maciej Kuroń, podobnie jak jego ojciec Jacek, miał ogromne trudności w uczeniu się języków obcych.

Tom Cruise (1962)

Jeden z najpopularniejszych aktorów Hollywood. Tom spędził swoje całe dzieciństwo przenosząc się wraz z rodzicami z miejsca na miejsce. Miał problemy z nauką i z kontaktami z rówieśnikami. Podobnie jak matka cierpiał na dysleksję i zazwyczaj przydzielano go do specjalnych klas korekcyjnych. W szkole średniej wystąpił w wielu sztukach, a potem zachęcany i wspierany przez matkę poświęcił się karierze aktorskiej. Skupił na tym całą energię i po raz kolejny udowodnił silną motywację i determinację. Nigdy nie pozwolił, by zaburzenia w uczeniu się przeszkodziły w osiągnięciu sukcesu.

Należy też pamiętać o innych, którym dysleksja nie stanęła na drodze do sukcesu. Isaac Newton, Charles Darwin, Henry Ford, Vincent van Gogh, Nelson Rockefeller, Winston Churchill, John F. Kennedy, Aleksander Bell, Ernest Hemingway, Charles Dickens, Walt Disney, Steven Spielberg, Cher, Kurt Cobain, John Lennon, Mozart, Ludwig van Beethoven, Robbie Williams, Orlando B., Agatha Christie, Mark Twain, Lewis Carroll, Keanu Reeves, Kiera Knightley, Quentin Tarantino, Marilyn Monroe, Fred Astaire, Salma Hayek, Robin Williams, Eddie Izzard, Danny Glover, George Washington.

Opracowano na podstawie materiałów zamieszczonych na stronach internetowych:
www.chromagen-spain.com, www.psdlux.org, www.ortograffiti.pl

*Marzena Głuszcza
terapeuta pedagogiczny*